

Statsdeel, forekommer det mig ogsaa at være aldeles klart, at saa kunne de Indtægter, som derfra erholdes, heller ikke anvendes, dersom de Udgifter, der derfor ere bestemte, skulde foretages, uden at derfor maa erhverves en Til-lægsbevillingslov. Naar den ærede Taler har meent, at jeg maatte være enig med ham i, at man maatte kræve Regnskab for Resultaterne af, hvorledes Regjeringen anvender Finantsloven, saa kan han jo vist deri have ganske Ret. Det er vel Noget, som maa ansees som en ligefrem Selvsølge, at efter den constitutionelle Statsindretning maa Rigsdagen være bemyndiget til af Regjeringen at fordrø Regnskab for, hvorledes de Bestemmelser, som gives i Loven, bringes i Anvendelse og udføres, og navnlig hvad Finantsloven angaaer. Det er jo en saa almindelig Betragtning, at der neppe vil kunne være nogen Tvivl, men jeg troer, at der under Finantslovens Behandling heller ikke kan være videre Tale derom, da dette maa ansees for at være givet. Om nu den ærede Landstingsmand, efter de Bemærkninger, han har fremført, skulde finde Anledning til at stille nogle Ændringer til de nævnte Paragrapher, maa jeg naturligviis overlade til ham selv; i det Tilfælde, at han skulde gjøre det, vil Udvalget jo have Anledning til at tage det under nærmere Overveielse til Sagens anden Behandling. Jeg skal forøvrigt ikke komme videre tilbage paa de Dplysninger, som den høitagtede Finantsminister har meddeelt med Hensyn til den Kassebeholdning, som kan forventes at ville være tilstede ved det næste Finantsaars Begyndelse. Jeg troer, at det vilde være ønskeligt, naar man for Fremtiden ved Finantslovens Forelæggelse maatte erholde en saadan Meddelelse fra Finantsministeren om, hvorledes og i hvilken Udstrækning, for hvilken Deel af de contante Beholdninger han mener at kunne bestride det tilkommende Aars Udgift. Det er virkelig et Savn under Finantslovens Behandling, naar man ikke har saadanne Dplysninger. Det er vel saa, hvad jeg ogsaa taknemmelig skal paastjonne, at den høitagtede Finantsminister saavel ved at fremlægge Loven som senere under Sagens Forhandling med al Redebonhed meddeler saadanne

Dplysninger, men det er, forekommer det mig, dog ikke ganske tilstrækkeligt til derpaa at begrunde nogen Mening om, hvorvidt han mener, at endeel af den ved Aarets Slutning forventede Kassebeholdning — det være nu, at den maa calculeres større eller mindre — kan anvendes i det tilkommende Finantsaar. Det er, som jeg allerede har tilladt mig at ophylse ved adskillige Exempler, navnlig af Vigtighed med Hensyn til de Dispositioner, der bør gjøres med Statsactiverne, og saa fremkommer det ved flere Poster i Finantsloven, at man føler Savnet af en saadan bestemt udtalt Anskuelse fra den høitagtede Finantsministers Side om, hvilken Indflydelse denne Kassebeholdning, som saaledes overgaaer fra det ene Aar til det andet, i det Hele taget kan gives paa Finantslovens Vedtagelse. Det er det, som fornemmelig har foranlediget Udvalgets Bemærkninger i saa Henseende, hvilke man saa meget mere har fundet sig opfordret til, da den høitagtede Finantsminister selv ved en tidligere Lovs Behandling yttrede sig derhen, at han vilde meddele Rigsdagen saadanne fyldestgjørende Dplysninger om Kassebeholdningen og navnlig om de Fluctuationer, som dermed have fundet Sted, der kunde sætte Rigsdagen istand til, under hele Lovens Overveielse, at tage det tilbørlige Hensyn dertil.

Finantsministeren: Der er for mig noget Uklart i den sidste Udtalelse fra den ærede Ordfører. Der har fra min Side steds været meddeelt fuldstændige Dplysninger baade om den virkelige Kassebeholdning, saaledes som den til en given Tid viste sig, forsaavidt der kunde være Spørgsmaal om, bestemt at angives dens Tilstedeværelse, som ogsaa om, hvorledes den kunde stille sig ifølge en Calculé, og det vil ogsaa erindres, at der i det første constitutionelle Finantsforslag, som blev fremlagt, udtrykkelig var optaget Kassebeholdningen, hvorefter der altsaa i selve Finantsloven skulde opføres en Bevilling til at benytte Kassebeholdningen, hvilket jeg dengang ansaae og endnu anseer for at være det i Principet meest correcte; thi det er vist, at Finantsaarets første Udgifter ikke dækkes af de løbende Indtægter, men af Kassebeholdningen fra det foregaaende Aar. Det vandt imidlertid ikke Bisald dengang,